

som andre har faaet, der udfører Arbejde i Statens Tjeneste. Formelt er disse Folk jo ikke Statstjenere, de antages af vedkommende Embedsmand og lønnes af Kontorholdsvederlaget, og de nyder derfor ikke godt af de Love, som vi vedtog om almindelige Dyrtidstillæg og Løntillæg for Statens Embeds- og Bestillingsmænd. Der er blevet ydet dem noget Vederlæg derigennem, at der for nylig blev vedtaget en Lov, hvorved Kontorholdet blev noget forøget, men de er paa ingen Maade blevet stillet paa lignende Vis som Statens øvrige Funktionærer; og reelt udfører de jo dog et Arbejde i Statens Tjeneste akkurat ligesom de almindelige Statstjenestemænd.

Det glæder mig derfor, at der er Udsigt til, at der gennem Udvalgsbehandling, eventuelt Konference med Ministeren, her kan naas et saadant Resultat, at Lønningerne bliver noget forhøjet. Hermed skal ogsaa jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Kirk: Jeg maa maaske have Lov til at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at Ministeriet i Bemærkningerne til dette Lovforslag stadig bruger Betegnelsen „Mil“. Jeg har paa Fornemmelserne, at det ikke er aldeles lovligt.

Forøvrigt vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. I § 12 i den Lønningslov, som blev vedtaget sammen med Retsplejeloven, staar der en Bestemmelse om, at fra den Dag, da Retsplejeloven træder i Kraft, skal Underretsdommeres og Politimestres Udgifter til Medhjælp og Kontorfornødenheder afholdes paa de aarlige Finanslove og refunderes efter Regning. Saa vidt jeg kan forstaa, vil den Kontorholdslov, som vi nu skal til at vedtage, kun have Betydning for det halve Aar indtil 1. Oktober. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister, om de Regler, der ligger til Grund for denne Lov, ogsaa fremtidig skal følges, naar Embedsmændene skal have deres Udgifter refunderet efter Regning. Jeg sigter særlig til den Takst for Fuldmægtiglønning paa 1 200 Kr., som Anmærkningerne stadig kommer tilbage til. Denne Takst er maaske rimelig, naar Fuldmægtigen har privat Praksis, men ved de Embeder, hvor det ikke er Tilfældet — og af dem gives der nogle —, er det en ganske utilfredsstillende Lønning. Man kan for Tiden simpelt hen ikke faa Fuldmægtige til en Lønning af 1 200 Kr.

Justitsministeren (Zahle): Til det ærede Medlem fra Nørresundby (Kirk)

skal jeg sige, at det overvejes, hvorledes Reglerne skal være efter 1. Oktober dette Aar. Dette Spørgsmaal kommer ogsaa noget til at hænge sammen med, hvorvidt det efter denne Tid vedblivende vil blive tilladt Fuldmægtigene at have privat Praksis. Der vil ganske sikkert blive truffet Regler derom. Hvorledes de vil blive, beror først paa den Kommission, som nu snart vil kunne begynde sit Arbejde, og dernæst paa, hvad Rigsdagen maatte bestemme.

At man skulde kunne faa Fuldmægtige efter 1. Oktober 1919 til 1 200 Kr., anser jeg ligesom den ærede sidste Taler for meget usandsynligt. Der vil jo blive flere Embeder. Ikke alene den nye Retsplejeordnings Ikrafttræden, men ogsaa andre Omstændigheder vil gøre, at vi faar Brug for flere Jurister her i Landet til Embeder, og det vil vistnok blive svært at finde det tilstrækkelige Antal kvalificerede Folk baade til at beklæde Embederne og ogsaa til at beklæde Fuldmægtigstillingerne; saa man kommer nok til at betale noget mere for det til den Tid. Men dette Spørgsmaal vil jo trænge sig paa, og jeg tror ikke, Rigsdagsmændene behøver at være saa ivrige Talsmænd for disse Udgifters Forøgelse.

Jeg hører aldrig det ærede Medlem for Nørresundby-Kredsen (Kirk) tage Ordet her uden at gøre sig til Talsmand for højere Lønninger til Embedsmænd eller — som nu — for Fuldmægtige. Det kommer nok alt sammen. Der har været Tider i Danmark, da en Rigsdagsmand ansaa det for en sund og naturlig Opgave for sig at søge at beskytte Statskassen mod Attentater, i alt Fald til en vis Grad. Der begynder at udvikle sig en stærkere og stærkere Kappelstrid i Rigsdagen om, hvem der kan være ivrigst Talsmand for, at Folk skal have Perge af Statskassen. Der turde maaske være en Grænse for, i hvilket Omfang dette er helt rigtigt. Vi skal naturligvis være humane og lønne ordentligt, ogsaa Skrivere, og det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller) fremsatte en Udtalelse, som jeg med stor Glæde hørte. Jeg skal være meget villig til at forhandle med det Udvalg, som efter Sædvane vil blive nedsat angaaende dette Lovforslag, om noget højere Lønninger til Skriverne rundt omkring ved vore Retsbetjentkontorer. De er meget daarligt lønnede, og det er ogsaa rigtigt, at den Dyrtidshjælp, det er lykkedes at skaffe dem, ikke helt svarer til, hvad egentlige Statstjenestemænd har faaet i Løntillæg og Dyrtidshjælp. Men paa den anden Side